

PEYGAMBERLERİN ORTAK AMACI: TEVHÎD (2)

(...dünden devam)

34- (Firavun,) Çevresindeki ileri gelenlere: “Bu, dedi, bilgin bir büyücüdür. 35- Büyüsüyle sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne buyursunuz?” 36- Dediler ki: “Onu ve kardeşini eyle, kentlere toplayıcılar gönder. 37- Bütün bilgin büyücüleri sana getirsinler.” 38- Derken büyücüler belli bir günün belirlenen vaktinde bir araya getirildi. 39- Halka da: “Siz de toplanır mısınız? denildi. 40- Umarız ki büyücüler üstün gelirse biz de onlara uyarız.” 41- Büyücüler gelince Firavun'a: “Eğer üstün gelenler biz olursak, bize mutlaka bir ücret var değil mi?” dediler. 42- “Evet, dedi, hem o takdirde siz (bana) yakınlardan olacaksınız. 43- Mûsâ onlara: “Atacağınızı atın!” dedi. 44- İplerini ve değneklerini attılar ve: “Firavun'un şerefine biz, elbette biz gâlib geleceğiz” dediler. 45- Mûsâ da asâsını attı. Birden o, onların uydurduklarını yutmağa başladı. 46- Derhal büyücüler secdeye kapandılar: 47- Dediler: “Âlemlerin Rabbine inandık. 48- Mûsâ'nın ve Hârûn'un Rabbine.” 49- (Firavun) Dedi: “Ben size izin vermeden mi ona inandınız? O, size büyü öğreten büyüünüzdür. Öyleyse (size ne yapacağımı) yakında bileceksiniz: Ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve hepinizi asacağım!” 50- “Zararı yok, dediler, (nasıl olsa) biz Rabbimize döneceğiz. 51- Biz ilk inananlar olduğumuz için Rabbimizin, hatâlarımızı bağışlayacağını umarız.” 52- Mûsâ'ya: “Kullarımı geceleyin (Mısır'dan çıkar), yürüt; siz takibedileceksiniz.” diye vahyettik. 53- Firavun, (İsrâîloğullarının gittiğini duyunca) kentlere (asker) toplayıcılar gönderdi. 54- “Şunlar, (şu İsrâîloğulları), az bir topluluktur, dedi. 55- Bizi kızdırmaktadırlar. 56- Biz, ihtiyatlı, koca bir cemaatiz.” 57- Böylece biz onları çıkardık: bahçeler(in)den, çeşmeler(in)den. 58- Hazinele(in)den ve o güzel yer(lerin)den. 59- Böylece bunları İsrâîloğullarına mirâs yaptık. 60- (Firavun ve adamları,) Güneş doğarken onların ardına düştüler. 61- İki topluluk (yaklaşp) birbirini görünce Mûsâ'nın adamları: “İşte yakalandık!” dediler. 62- (Mûsâ): “Hayır, dedi, Rabbim benimle beraberdir. Bana yol gösterecektir.” 63- Mûsâ'ya: “Değneğinle denize vur!” diye vahyettik. (Vurunca deniz) yarıldı, (on iki yol açıldı). Her bölüm, kocaman bir dağ gibi oldu. 64- Ötekileri de buraya yaklaştırdık (Mûsâ ve adamlarının ardından, düşmanları da bu denizde açılan yollara girdiler). 65- Mûsâ'yı ve beraberinde olanları tamamen kurtardık. 66- Sonra ötekilerini boğduk (Mûsâ ve adamları karaya çıkınca deniz kapandı, Firavun ve adamları boğuldu). 67- Muhakkak ki bunda bir ibret vardır, ama çokları inanmazlar. 68- Şüphesiz Rabbin, işte üstün O'dur, merhamet eden O'dur. (Şu'arâ: 47/10-68)

(devamı yarın..)